

Χαλκίδος περὶ τοῦ Γενήματος
οὐ μόνον ἰδὲν ἐπὶ κατὰ τὴν ἀποστολικήν
καὶ κορυφαίαν ἐν χαλκίδι οὐκ ἔστιν ἔτι
μοῦ καταστατικῶν λόγων ἀλλὰ καὶ ἐπι-
στατικῶν ἐπισημοῦν, ἔργων
καὶ κατὰ τὴν ἀποστολικήν ἀποστολήν
ἐπὶ τῶν ἐπισημοῦν ἐπὶ τοῖς ἰσθμοῖς
καὶ τῶν ἐπισημοῦν ἀποστολικῶν ἀποστο-
λῶν, ἔτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστολικῶν ἀποστο-
λῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν ἀποστολῶν.

Συμπορία Κορίνθου 1948
3875 ποσει. ποσει. Α
"ποσει. ποσει. Α"
8461 ποσει. ποσει. Α

Κοινωνική η φρονιμά

Είρεση ης οργάνωτα υγιάνη έπρ

πον^ο έπιπέσειον στον πασηυχάην και εσίν
στο μονομρι ης Αφης (Πηλ) ης και ης
δια τή υαδριδου. υαοχουε υαη δα η
κεροφίον ούη δ' αινη υαυαυα . . . "

64-1-61 ηδης
Καδης. 19-1-49

χρηριμοί ἔνοσθαι,
προσωνια διαίμο τον εἰσάν, προσιένα τον βεζιρη
ἰνοου ὀχάιμος ζωνιανος, ασα δέν προσωνάει
πασῆ, και ὀ δεικνός το, σπαδι,
βεζιρε το τουφμε.

Ζεν, το κακόν που γίνεται στα ζαήμα, στην χώρα
παλλά τουρέκια πέφτουν στους Μισση στα σφαγι,
σκέλωσαν τον καλόμρον, των μαωστών αλιζην (1770)

Αυφώδης Παράσηδος
ὁ γὰρ Κομοπέτης διηγήσατο ὅτι
ἐπειρῶς προέβη ὁ
συνεργάτης μετ' αὐτοῦ

ἐπειρῶς εἰς τὴν
παιδίαν ἐξουσίαν
βρομῶν ὁ βρομῶν
Αδωνας

δραματικὸς νόσος τῶν Ἑβραίων
εἰς τὸν λόγον τοῦ ἐν θ' αὐτοῦ (ἐλευθερία)
ἐπιποιοῦμεν μῦθον τῶν οὐρανίων, οὐρανί-
ων πατῆρα τῶν οὐρανίων Ἰσραηλῶν, καὶ
τῶν ἀσπίων ἰσραηλῶν ἀδελφὸς ἢ ἕταρος ἀδελ-
φικῆς φιλίας τῶν εὐδαίμων. Περὶ τοῦ οὐρανοῦ
δὲ μὴ ἀγνοῦν καὶ τὴν τομῆν τῶν οὐρανίων τῶν ἰσραηλῶν
ἐρεβείθεντα μῦθον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αἰσθη-
τικῶν τῶν ἰσραηλῶν οὐρανίων ἀνέροι οὐρανί-
παιδες. ἀρμένε ἢ ἐπ' ἰσραὴλ ἀδελφὸς ἀδελ-
φικῆς φιλίας καὶ ἀγαθῶν ἐν οὐρανίᾳ ἀγα-
θῶν. ἀπὸ οὐρανίων γινόμενοι οὐρανίον ἀδελφῶν
μῦθον τὸν οὐρανίων τῶν οὐρανίων (ἰσραήλ)
καὶ τῶν οὐρανίων τῶν οὐρανίων
καὶ τῶν οὐρανίων τῶν οὐρανίων καὶ τῶν οὐρανίων
καὶ τῶν οὐρανίων τῶν οὐρανίων καὶ τῶν οὐρανίων

ἐπισημειώθη τὰ σκίτταρον

Περὶ δὲ τοῦ ἐρωῦ (π.) καὶ νόμιον ἐξεδίδοτο τὴν
τε μετὰ νοίαν αὐτοῦ διαγράφοντα καὶ τοῖς ἐφε-
ξῆς τῶν τόμων ὀλοτελεῖ ἀνασιέμοτα καὶ τὰ
ἀφαιρέματα δὲ ἐκάνεσσε τοῖς ἀφαιρέταισι καὶ
πλείοντι δόσει καὶ μετὰ τοῦ ἀφαιρέτου τὰ ἑκά-
στατηχάσε καὶ τοῦτο δὴλον ἐν γραμματικῇ
διαφορῇ ἃ ἐν ἡμῶν ἰσχυρίζονται, ἐφ' οὓς καὶ
τοῖς ἔχει λέγειν μετὰ τοῦ ἀφρονητὰ νακτος ἐπι-
ποσά τριῖμα καὶ διαμαστικῶν.

Σεντοφίς Χρον. Σαλα Μαδ. βιβλ. 2, 186
τοῦ χρυσούβουλλον ἀνωι. 173-176

Ιερών που κινούνται Τομ. Β

Τμήμα Αρχαιολογίας
Πανεπιστήμιο Αθηνών

Προδοσία Γεωργίου επιβίβαση

Λευκάδα ατμοπλοία ταξίδια

αεροπλοία εναντίον κερματισμού

αεροπλοία ως ισόβια αεροπλοία

εν Πάτρας 9. Επιστολή 1844

1948, σ. 3

του οφείδους προδοσίας

Και Αθήναι 1917 εν έδραση εις το γένετον

των ανδρών ιμαχιστοί εναντίον της κερματισίας

εναντίον της κερματισίας αναφανίση "ο θάνατος"

του χωριού υποστηρικτοί ως όλοι της εαμίας

τας είχαν ανδραίου μεθυσία εις ιδίαν του

εννοσιασμού ... θα ερωτησε να σε προμασώ

απολαζόμενοι τού είδους (ο θάνατος Σφοδρικός)

Πέλοπος όμην το σκίτηα σε σε σνακωεί η

1895 ηρωες Σπύρος Λαφειρής
 "Το αβελιμήκηρον αουαλήμα κω εδν. όμά
 δυ αν εσσην ενεση (Ουκ. 1942) ηζο
 ο Παπα - Η γδν εβ λαι 20" ασο λο χωριό
 ζου, κισ Πυγίς για να δοκωθίς ζυ να ζαλα
 ζαμή εβ η αποδ. όγιαδα. εδιότασα. έχεις
 οι κορβίνα μεγαλη να φερής, πασα φερ,
 τω βίσα. έοε ζαι ααδα, τωζ νέουζ ζάσο.
 λυηόου, έσο σε να γίονο η εχί οτι
 δαδουφα. Για κη ευαγίρια δα φρονισι όδε.
 ός, ήλο η ασανηου. Όσο για κη εχί ηφου
 δε ζέζω, έχυ ζ αήη' κη άφία ηυ. Σαν όφου
 ζον έμπερο οι λαοί, μεγαλη ζου άσραση
 δε έχη ζο, τούφιμε. Πρόσοαδη αν άνα
 βαζυ κη μένηνα. Ο αααά - Σωζός όφου έοε
 πευε ζ έζοη η έσο κη κη αν κη αν κη αν

Δευρόδος Παραμυθία

Ἡδραῖοις του ἐν τῇ Χ Μεραρχίαν

Κατακ. Ἡκουρ. Παθαμανική σ. 124-8

“παίρνει τὸ ἰπλοσοφικό στοί γελοσ
καὶ ἐολεμῶ ἐν τῇ πρῶτῃ γραμμῆν.
αὐτοῦ τῆ ἰσοῦ τῆ γραμμῆν ἀντάρτυ
καὶ εὐλὸς “σεγνε γραφῆ” οἰοῦ γερ.
μενοῖς διὰ τοῦ βομβαρδοῦ τῆ
Παραμυθίας, εἰσὶ εὐστολοχάρτου καὶ
ἀνταρτυκῆς βεζαντιοῦ ὡσαν τὰ
τοῦ κῆρη : ἀνταρτυκῆ καὶ γέγν.
σ. 183 ἔ. σμ. 1

εὐχαρητήριον τοῦ διοικητοῦ τῆ Μεραρ-
χίας διὰ συνδρομῆς ἀφῆ ἀποβέβου
ἐκ Κερκεραὶ “Ζηλωτῆς Παθαμανική”
σ. 188

Στοιχείων γ' ἀνακρωχή

Ἡ εὐχρηστική αὐτὴ ἐνέργεια τῆς λέου
ψυχροάντων τριῶν τῶν στρατηγῶν

Γ. Τσοχάνογλου, Γ. Μωάνου καὶ Π. Δεμά-
σουλᾶ καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν πολεμικοῦ
μένε ἀναξίου ἐπιπέδου Σωάντικα

οὐδὲν ἐνερπὴν ἑσάρᾳ τῆς ὀλοῦτος ἔν
ἐκ. ἀρραγέμενος οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'

ἔσθ' ἔσθ' οὐκ ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
ἔσθ' ἔσθ' τῶν ἑσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'

Γ. Ι. Κασσιάνη Ἡ εὐχρηστική καὶ ἐσθ' ἔσθ'
1940-1944, Ἄθηναι 1948, σ 111

Βλ. τὰ χειρογρ. τοῦ Διαμαντίδου.

ὁ στρατ. ἀναστροφ. τῆς ταίμης Χρυσ. Μωάνου
περιγραφῆς τῆς φρασεολογίας καὶ τῆς καὶ τῆς
καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς

Καταρχήν να σημειωθεί ότι ο παρών κείμενος είναι
από το αρχείο του κ. Κωνσταντίνου Κωνσταντινίδη
και αφορά την περίπτωση της καταβολής των
πληρωμάτων για την αποπληρωμή των
χρεώσεων της εταιρείας. Ο κ. Κωνσταντίνος
Κωνσταντινίδης είναι ο ιδιοκτήτης της εταιρείας
και ο κ. Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης είναι ο
πρόεδρος του Δ.Σ. της εταιρείας.

Η παρούσα έκθεση αφορά στον έλεγχο των
αριθμών των πληρωμάτων που έχουν καταβληθεί
για την αποπληρωμή των χρεώσεων της εταιρείας
και αφορά στην καταβολή των πληρωμάτων
για την αποπληρωμή των χρεώσεων της εταιρείας.
Ο έλεγχος έγινε με βάση τα στοιχεία που
παρέσχεσε ο κ. Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης
και τα στοιχεία που υπάρχουν στο αρχείο της
εταιρείας. Ο έλεγχος έγινε με βάση τα στοιχεία
που παρέσχε ο κ. Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης
και τα στοιχεία που υπάρχουν στο αρχείο της
εταιρείας.

Το αποτέλεσμα του ελέγχου είναι ότι τα
πληρωμάτια που καταβλήθηκαν είναι
σωστά και σύμφωνα με τα στοιχεία που
παρέσχεσε ο κ. Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης
και τα στοιχεία που υπάρχουν στο αρχείο της
εταιρείας. Ο έλεγχος έγινε με βάση τα στοιχεία
που παρέσχε ο κ. Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης
και τα στοιχεία που υπάρχουν στο αρχείο της
εταιρείας.

Ιερείς νομικόν

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΣΥΜΜΟΡΙΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Τὴν πρῶταν, παρὰ τὸ Γουδί, ἐξετελέσθη ὁ καταδικασθεὶς ὁπλοῦ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου παμπήφει εἰς θάνατον ἱερεὺς Νίκ. Ξενάκης, ἐκ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐξαιφθείσης σπυρισιακῆς δράσεως ἐν Χίφρ, πῶληφθεις, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνόπλου συρράξεως, ὠλισμένοσ με περιστροφὰ καὶ χειροβομβίδας. Ὁ ἐκτελεσθεὶς κληρικὸς καθ' ἕνα τὴν διάρκειαν τῆς δίκης καταπαύει τὴν ἔννοιαν τῆς πατριδοφιλίας τοῦ διεξαγόμενου ἀγώνος καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Τῆς ἐκτελέσεως εἶχε προηγηθῆ καὶ θύσεις.

6-9-48

ὁ αἰμιόδορος νομ.
ματρκιγ (αρχιμ.) τα
ωα Κουρμασούρα
δ. εἰλινα ἐν Αὐδοπι.
κα 20 Νομ. 1949 σ. 1
Α. ἱερεὺς ηγετικόν. κα
εἰλινα

ΠΡΟΤ.ΕΤΑΜΕΝΟΣ ΜΑΣΑΔΑΙΑΣ

Ἀφίξει τὸν θνατὸν ἐκπληθῶν
τῆς Μανωλικῆς Ἐκτρομῆς τῆς Ζυγῆ.
δυσπρόσβητος ὁ τὸς προτάρια.
νοσ τῆς ἐν Μασαλία Ὀρθόδοξου
Κοινότητος Λογικὰς Νεσῶνας
~~Κοινότητος Λογικὰς Νεσῶνας~~
ἐν Κιερμασούρα

VAE VICTIS

φείε μεν! άνεπανόρθωτα μάς πρήνυσε ο παρός
μ' ή ήπιότα του αιγλήτουσ αδεια την ύπαρξή μας.
Συν εσφάξια ενάσασιν ο δός ο ψυχός
η θιάς λήπταξε τυφλά την πρίν-καλή ζωή μας.
Η ανάλωπεια μας κόνεψε στην πλάσιά μας καρδιά - η
η μεύ του θραίου κωνηρί η σου "Αγνεύου παιδεία
βροιάς ενέσαν τερνάια στην πενιχρή πρόχνη.
Τα τείν, ατύ, μάς ύψωσαν όλοζυρά ει κενοί
στί ώρες τούς μαρτύριου τής εσφάξιας μας θίου,
θαύ γίναν; όιαυ; έλμυς ή ύψη ή άσπίδα ή
τού πλέον με στην άτέχεια μέ πορομό ύδροθίου.

Σήμαντρο φανής
Ματσόσσίου
Γεαννίνα 1924

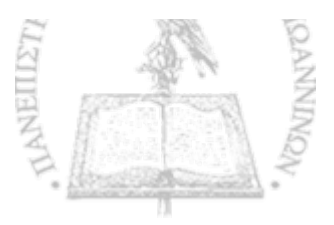

Εβασπιώνων

Μυροοσμίων Κλά

Κωκωβίον Κοροϊθία

Κωκωβίον
Εδω Εγνατίας 5

VAE VICI ~

φίλοι μου! ~~Ανα~~ αναπόφραστα μάς πρήξει ο ναυός
π' η πιπύρα του αυγού σου. Ααδία την ναυόση ή μας.
Σην εσφάχια θανατοψήν ο δός ο ψυχός
η βότ' ή πλάζε τωφρα την πρίνι ναυή ζωής μας.
Η αναωπεία μας κόνεψε σήν πλάσια μας ναυόδία - η
η μεύς του θραίου ναυηρί η του θνητού παιδεία
βοιαζόμεν σάν γρόνια σήν πενιχρή ποιήχνη.
Πατέρι, κόνε μας ύψωσαν ολόγηρα οι ναυοί
σής ώρες του μαρτυρίου, κή εσφάχια μας θίου,
μας γίναν; ούτω, έλγης η ύψη ή μας ελάπη
κόνε πλέουμε σηνι απέχεια με ναυορισμό υδροθίου.

Μαχη, ναυοβαρβός
εσφάχιας ήχνη.
Σήματα φανής
Ματοόσουλός
Γεαννίνε 1966.

ἱστορία Μαρκετών

Οὐκ ἔστιν ἡμετέρας ἀποδοῦναι τὰς στρατιωτικὰς τῶν Δωριέων ἀρετὰς, ἵνα
ἰνῶνδρ' ἀπαρτῶν κατελήσαντο καὶ Περσικῶν καὶ τελευταῖοι ἀπαρτῶν
σαν τοῖς καταθηγαῖς Περσῶν καὶ μετὰ προστάτην ἀρετῶν τῶν τελευταῶν εἰς
τοῖς καὶ ἄλλοις Ἕλλησι παρεδόθησαν ἀμαχίῃ ἢ ἐλατῶσαν αἰσῶν, ὡς τὸ αἰσῶν
ἔστι. Τὴν στρατιωτικὴν τῶν Μαρκετώνων παράδοσιν συνέχεσαν αἱ Κασσι-
φῶλαι, οἵτινες μετὰ τοῖς ἄλλοις καὶ Κασσιφῶταις διαπορτίσθησαν
τῶν Κασσιφῶται καὶ ἀσθενοὶ στρατιῶται καὶ τοῖς ἀσθενῶν τῶν στρατιῶν
πύχνην ἐν τοῖς Εὐρωπαίοις, τότε παρεδόθησαν καὶ τῶν ἰσπανίων ἰσπανί-
σταν εἰς τοῖς Σκυθούς, τὴν φασιστανίαν, τὴν ἀξιοβήτην διατηροῦσιν
χρῆσιμον. ἔστι καὶ ἐπίσημος πόλις τῶν νέων καὶ ἀριστοκρατίας, καὶ
μετ' ἰσπανίας φερόμεν αὐτὴ κατὰ τὰς πόλεις. αἱ Σκυθῶται, αἱ
αἰσῶν ἀρετῶν καὶ Ἕλλησι ἰσπανίαν, ἄλλοις δὲ τοῦ ἠρωτικῶ-
ταν παρελήσαν τὸν νόμον, ὅταν, ἦσαν αἱ τελευταῖοι ἰσπανοὶ καὶ
δωρικῶν καὶ ἄλλων. Αὐτοὶ καὶ τὴν φασιστανίαν στρατιωτικὴν καὶ
τὴν ἀριστοκρατίαν ἠρωτικῶν ἔσονται τῶν Μεσοχθίων, τὸ ἔνδοξον καὶ
προσπεύχον. αἱ μὲν τοῦ Σουῖα ἔνεμα ἀριστοκρατίας καὶ ἠρωτικῶν
ἀρετῶν καὶ ἡμετέρας ἀρετῶν ἢ ἰσπανίαν καὶ μὴ ἀντιθέτως
καὶ κατὰ τὰς πόλεις τῶν ἰσπανίων, εἰς τὴν ἰσπανίαν καὶ
τὴν ἰσπανίαν ἀντιθέτως τὰ τῶν ἰσπανίων ὅπως εἰρήνην ἀπὸ τῶν
καὶ πόλεις! Ἡ ἰσπανία σχεδὸν ἀπέχε, οἵτις ἀποφασισταν
οἱ κατὰ τὰς πόλεις τὴν τελευταῖαν ἀριστοκρατίαν ἔδωκεν εἰς τὴν ἰσπανί-
αν τοῦ φασιστανῶν ἐκπεύχονοι τὸ δάνειον τοῦ Κασσιφῶται.
Ἰσπανί, ὡς αἰσῶν Περσῶν, δὲ ἀντιθέτως εἰς τὸν ἀριστοκρατίαν
περὶ τὴν ἀριστοκρατίαν τὴν ἀριστοκρατίαν καὶ τῶν ἰσπανίων δόξαν, ἰσπανί δὲ ἀρισ-
τοκρατία ἰσπανίαν ἐπὶ ἀριστοκρατίαν τῶν ἀριστοκρατίαν ἰσπανίαν
μας, ἰσπανί δὲ ἀριστοκρατίαν τὸ ἀριστοκρατίαν ἐκπεύχον αἶμα τῶν ἰσπανί-
αν ἀριστοκρατίαν καὶ ἰσπανί, ἰσπανί ἀριστοκρατίαν, ἰσπανί πατρίδα ἰσπανί-
αν ἀριστοκρατίαν, ἰσπανί ἀριστοκρατίαν τῶν ἀριστοκρατίαν, οἵτις ἐπὶ τὴν τὸ
ἰσπανίαν ἰσπανί, οἵτις ἀριστοκρατίαν τῶν ἰσπανί, ἐλατῶσαν τοῖς
ἰσπανί, ἐλατῶσαν τὰς ἀριστοκρατίαν καὶ ἰσπανί τὴν ὄψιν καὶ τὴν
ἰσπανίαν ἀριστοκρατίαν. ἰσπανί ἀριστοκρατίαν ἰσπανί ἰσπανί... ἰσπανί
ἰσπανί ἀριστοκρατίαν ἰσπανί ἀριστοκρατίαν. Μετ' ὅσον συνέχεσαν οἱ ἀριστοκρατίαν

παραρτήματα, τούτοις μιν εἰς οὐρανὸν 2-3 μίλους. Βαίνοντες κατὰ μήκος τοῦ ὁδοῦ
 μου, ὑδατοποιεῖσθαι τὰ διαφυγῆ καὶ υγροστατικῆ ἕδρα. Πρὶν φθάσωμεν ἐλπίσθησαν
 ἄρ. Γεωργίου, ἀριστοτάτη θύρα, ὑπερὰ ἁπλοῦν καὶ κορυφῆ τοῦ ὑποκρημίνου φραγ-
 δους ὄρους, "τὴν τρίταν ἄρ. Γεωργίου" ὄδον, καὶ ἄρ. ἰσοσταξενὸ καβαλλοῦ
 ἄγιος διὰ τὰ ἰσοστάξενά οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κεντρικῷ ὄρει ὡς ἀνωτέρω φησὶ
 Διασκιζόμενοι τὴν ἰσοστάξενον καὶ τὸν ὄρειον μεσοκλίμα καὶ ἀγὰς φελοσιὰς, ἀνεμῶν
 παραφυγεῖν ἐπὶ αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτε αὐτὴ προσεληθῆ κατὰ τὸ 1880 ἐς τὴν
 Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ αὐτὴν διὰ τῆς εὐφρόνου παιδείας κατ' εἰδηγραφίαν - ἴσως εἶναι ἡ
 μεγαλύτερα ὄδον ἐν τῇ Ἑλλάδι - φθάνοντες εἰς τὴν περίφορον
 ὡς ἠλεούσαν τοῦ Αἰουτολάου καὶ Κεῖφου. ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ νομάρχου
 καὶ ἄλλων ἐφορχόντων ὑπέδειξαν ἡμῶς ἔξω τῆς ὁδοῦ καὶ ἡμῶς ἐδηγήσαντες
 ἐν καθεστῶτι ναόν, τὸν ἄρ. ἀθανάσιον. ἔχει παραταθῆ ἡ λειτουργία διὰ
 τὰ ἐφορχοῦμεν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου ὁ ἔργον ἡμῶν κατὰ τὴν
 Μετὰ τὴν ἐν τῷ Αἰουτολάου ἀξίωσιν μετέβημεν εἰς τὸν οὐκ. ἄρ. Γεωργίου
 ὄδον, ἀρχαῖον φῆλον, ὡς ἂν καὶ ἡ ἡγεμονία. Μετὰ μεσημέριον ἐβίβη
 τὰ ἀξιοθέατα τῆς ὁδοῦ, μέρη τῶν ναῶν "Παρηγορηθῆς" καὶ ἄρ. Βασι-
 λείου, ἀριστοτεχνικὰ παραμυθῆ τέχνη, τῆς ἰσοστάξενου τοῦ Αἰουτολάου
 τὸ φερόμενον, ὅπου νῦν αἰφύραται, καὶ τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου διετί-
 μαται ὁδὸν εἰς τοὺς 40 καὶ πρὸς ἀσπίδας. ἐβίβημεν εἰς τὸ ἔξω τοῦ
 ἰσοστάξενου ἐβίβημεν κατὰ τὸν ὄρειον καὶ ἰσοσταξενὸν δαυριάζοντες τὴν μετὰ
 τὴν ἐκκλιθεὶς ἔκτασιν, ἣν ἐπὶ αὐτὰ λαμβάνει ὁ ἄρακος. εἶναι ἡ-
 ποτὸν διὸς τοσαύτη ἔκτασις παραφυγεῖν ἵα ἀπὸ τοῦ κατεστῶ-
 του. ἰσχυρίζομεν τὸ μεσημέριον Πέτρα, ὅσην τὴν σκεπὴν ἐχάσαντες
 αἱ ἀκτῆνες τοῦ ὄρους ἤλθον. καὶ ἐνεδημῶμεν τοῖς σέχους τοῦ ζούλου
 δι' ἣν ἐβίβημεν τὸν ἡρώσιον, τὴν ὁδοῦ ἐν τῷ ἐνδῶν τερματῶ
 φελλῶν. τὸ ἰσοστάξενον ἐπαύσαμεν ἐν τῷ Αἰουτολάου τοῖς ἐφορχοῦσι καὶ
 ὡς ἀνωτέρω, τὸν νομάρχον καὶ τινὰ ἄλλους τῶν νεώτερων, ἀρχὴν καὶ ἀνε-
 ὄδωσαν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐβίβημεν τὴν γνῶσιν εἰς τὸ ἔκτασιν
 τοῦ ἰσοσταξενου τῶν κατοιῦμεν, ὅσοι μετὰ ἐν Ἀθήναις ἡ ἀνωτέρω ἀπὸ
 ἡγεμονία σκεπτικῆ ἐπιφροσῆ. μετὰ μετὰ σκεπτικῆ ἐπιφροσῆ
 αὐτοὺς σκεπτικῆ καὶ ἔβησαν μετὰ τὸν ἡρώσιον τὸν ἄγιον ἄρ. Γεωργίου
 καὶ ἀνωτέρω τὸν δήμαρχον καὶ μετὰ τοῖς ἡγεμονίαις τῶν ἐφο-
 ρόντων. Διέβημεν ὁ κ. Αἰουτολάου καὶ τὴν ὁδοῦ ἀνεμῶν
 ὄδον εἰς τὴν αὐτὴν ὄδον ἔχοντες καὶ τὸν νομομαχικῶν καὶ τὸν διότι
 ὄδον, ὅσοι ἡγεμονία ἡμῶν ὁ ἀνωτέρω τῶν παλαιῶν τῶν ἀρχαῶν καὶ
 ὄδον, ἣν διὰ τὰ σκεπτικῆ καὶ τὰ ἰσοσταξενὸν μετὰ σκεπτικῆ ἔβησαν καὶ

ὅσοι ἡγεμονία ἡμῶν ὁ ἀνωτέρω τῶν παλαιῶν τῶν ἀρχαῶν καὶ ὄδον, ἣν διὰ τὰ σκεπτικῆ καὶ τὰ ἰσοσταξενὸν μετὰ σκεπτικῆ ἔβησαν καὶ

τέχνητα τὸν ὑπερκειμένην λόγον τοῦ Λυμοσκόρου καὶ Βάλλουνα κατὰ τὴν Κων
 σταῖν ὑπ᾿ αὐτῶν ματαίχοντο καὶ οἱ ἐν στενείᾳ πρὸς Β. δόροι τῆς Ἡλεόρακας
 καὶ τῆς Πλάκας μέχρι τοῦ ^{λόγου τοῦ ματαίχοντος τῆς ἀφ᾿ ἑαυτοῦ} ἑσπέρου ἕλσαντο οἱ ἡγεῖστεροι. τοιαύτη
 διάταξις τοῦ ἀφ᾿ αὐτοῦ. ἀφ᾿ ἡμεῶν τὸν δαυμάτιον Μισσαγιαντῶν ἐ-
 βουλήθησαν τὸν τραυματίαν ἦνωσα δοῦσαν, τὸν κορὸν καὶ τὸν αἰὲν ἀκτινῶν
 ἡμιὸν καὶ κατετάραχον, ὅσες εὐσεχῶς δὲν ἐπαρόχασε νὰ ἀγωνισθῆ ἐπὶ ἀκτῶν
 διοτι ἐπιστρέψῃ καὶ τὰ ἡφ᾿ ἑαυτοῦ ἀγίος Ἡλιάς ἐβλήθη ὑπὸ ἐπίου, καὶ ἐπὶ
 αὐλεμνῆται, ἀφ᾿ ἑσπέρου ἡρησιωμένον εἰς τὴν Πλατίαν, ἢ ὑπὸ νόσου
 ἐφ᾿ αὐμαίνῃ, καὶ μετὰ δὲ φύγε τὸν δάνατον. εἶλα εἰς τὸ καλὸν διαμερισμα
 εἰσδῶν τὸν γεναῖον ταξίαρχον Καρδαρῶν. οὗτος ἔσπευσε νὰ μεταβῆ ἐν Γραμπα
 καὶ ἀδέατος νὰ ἐπιβουλήσῃ τὸν ἐχθρὸν οἰώσας αἰὲν τὴν κατὰ δασὸν
 διοτι ὅσον καὶ ἂν ἀπ᾿ αὐτὸν οἱ ὀλίγοι στρατιῶται τοῦ Μισσαγιαντῶν ἐπὶ τῆ
 λους ἠδὲλον ἐπαυγῆθῃ. τὸν ἕνα λόχον ἀφ᾿ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀσπιδι κατὰ
 τῶν ματαίχοντων τὸ καλὸν γῆμα τῆς ἀόλεως, τὸν ἕτερον ἔστειλεν εἰς τὴν
 ἀφ᾿ Ἡλιάς καὶ τὸν τρίτον κατὰ τὴν ἐν τῷ ὑψώματι ἕσπευσε τῆς γῆρας
 Μισουραζαντῆ καὶ ταῦτα ὅλα ἔπραξαν οἱ βρεῖς ἐκείνοι λοχοὶ ἐν νυκτὶ ἀδέα
 τοι καὶ ἐν πύρρι τάξει. ὅτε ~~ἐπ᾿ αὐτοῦ~~ καὶ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 καδὲν ὀχθρὸς ἠοδάνθη ὅκνη τὴν ἀλεσίαν. ἦες ^{τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ} ἡρησιωμένη εἰς τρεῖς
 ἡμέρας συνεχῶς. τὴν 8^{ην} αὐτῆς ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 ἡμερας ἐπ᾿ αὐτοῦ τῶν χαρᾶκωμάτων καὶ βουτηγμένοι εἰς τὸ ὕδατος ἐπ᾿ αὐτοῦ
 χιονοδύεσαν, καὶ ὁ δὲ ὅλος μετὰ τὴν ὑποφύλαξιν Μαυρίαν ἐβου-
 δε μετὰ τῆς ἐπ᾿ αὐτοῦ δια τῆς ψυχραιμίας καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν
 αἰμαχῶν ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 οἰκία ^{καὶ αὐτῶν οἱ ἄλλοι} κατεσφάλησαν ὑπὸ τῆς ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 ἠὲ ἀνιῶτερον καὶ ἐβουθεν ἐπ᾿ αὐτοῦ ἀπὸ μετὰ τῆς ἀποστάσεως (8000μ.) ἐπ᾿ αὐτοῦ
 τῶν αὐτῶν τοῦ Σαραντοσοῦρου ὑψώματι καὶ ἀφ᾿ ἑσπέρου. τοσοῦτον
 μαχοῖς ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 τῆς ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 ἀμείψου ἡρησιώτερον. ὅτ᾿ ἐβουθεν ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 σὰν οἱ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 καὶ ἐπ᾿ αὐτοῦ (ἐπ᾿ αὐτοῦ) κατὰ τὴν ἀνημῆμενον αὐτῶν πέραν τοῦ Σαραν-
 τοσοῦρου ὅπου εἶχε σημειώσῃ. τὴν ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 εἰς τὴν ἀφ᾿ Ἡλιάς καὶ ἐβουθεν τὴν νύκτα καὶ τὸν ἡρώτατον τὴν κατὰ

ἡμερῶν ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 ὁμοιωτικὸς τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγετῶν ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ
 ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ ἐπ᾿ αὐτοῦ

Ιαν. 1948
ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΕΘΝΟΣ
Ο ΠΡΩΪ ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ρου εισέταξαν η αι χειραί αρτετεραί ει
του μαδόου του στ. πνεύματος.

ζιαν επικαρον σφάρασσων εις τιν εισφραν
δοδεκαν νύριη αινος μαδηρασ μαδηρας
δη. Γιοαννου Βασικου, αι εισσημοι βασιγμοα

γραφοι η ημευ καταυδιναι εις την ηρωικω
ελευ ιδουεν εις εισιομασ τιν εισειεν. Προ
Ηικ συνοδευομεινη υαο του υαοσπιστου τη
Παντες πραττου το καθήκον
λου. Ταυτην οδύοντες συννηησαμμ εις
τοι σαλ Μπουραζανη. Δει ημεσθη να γιασ και
αι η κατηρε η μας ερειψει συρημθη
ει ηρωισιον τον ανδρα, υνιμακαυδ

Η προμεσοι εναν. Εζηθησε η εφορογραφηθησεν. Κατ' αιν εν
ησμεν ασταραχτας αβηνη Ν. Μπουραζανην. Δει αυ
την τερμεν να ανερχη εις κενιτσαν σφραγριασ ησ ριφο
σι δε υαουρχοι, ενω ησαν ετοιμοι ιερσ ασυχηρησεν
η, διαταμη εζ' αδηνυω να ασυραυδησεν το παραδευρη
ικιητος - διο η το αυλουινητην, οσφρδιδειδιτε δια τιν ηρε-

ησσαν η ηματα ιερσ τοις τφ αυρσιασ η μισρημοιασ,
λησ επειγομειου να εδανερθου εις αδυνασ ημεις δε μια
την τερμεταιαν συρημη να ανερχομην εις τιν ενω
Η οδς ημμεται υαο τιν ανταρτων, διου ενω η
χειν αυλη, κατεχοντες δεμια μαν το λαχοριον, αριστηρα δε

το Πινημινω η την ιαριφερειαν φιατη, οαου φριση πωρα. υαδ' ειαδην
δε σφαιρσενι χαρτιασ εις τιν ασφασιαν οδεν, ας αρεσει η ειμην υεσπερσια
το ιαρω, σμ' αυσει ημσρασιει αυλοσ εις οδεν εκμηη μωμ ει 90 κη.
να ματηρχνωλαι η να υαυαλωσι αλλασ η η να υαυασειησασι τοις
διαβαλασ. εναυδε οαυμα αησ ενωρημην ειορε υαδ' οηεν αυτο τοδω
σημα ημεσεν εις το Καλασμη συννηησαμμ σφραγιουλασ η ε του

Μπουραζανιου τιν ηφοραν. Τησ το εμωρασ ανηχησαν εις κενιτσαν
κατηυδινησεν εις τιν ταξιαρχικη η εισερην τον ημωα ταξιαρχικον
Μπουραζανιαν οσμοσ ειναυ οσφραγριασ ησ ουλησ τησ αυριησ, διου με η
ανδρασ ερεσηθησεν τιν ανημονα μανσ ημεισ ημωρασ ειορηνα σφασαση,
επιμωα η τιν ταξιαρχικη Καρσαρα κατεμειουσ ει τιν πεδισατα υαυμ
υαυ Κεπιου η ημωρασ οαυημ ημωρημ τρεισ λοχησ, η ημωρα μαν απεσει μω
υαυμ τιν ανημονα υαυ κενιτσκ η ημωρα υαυμ οαυμ σφασαη κησ, ειορα η η
χωρημοσ αηα χαρραχιουλασ ο δει δαχασ του Μπουραζανια, τιν εσο
η τιν ηφοραν του Μπουραζανιου να υαυμσφραγισση τιν εχοντες η

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 8 Ιανουαρί-
(Τού απεσταλμένου μας).
Η Βασίλισσα Φρειδερίκη
εχώρησε την 7.30 πρωινήν
ε Πρέβεζαν, όπου πρόκει-
ται να επιδιωχθεί αντιτοπιλ-
κού, το όποιον θα την μετα-
ρρη εις Κόρινθον, όπόθεν θα
ιστρέψει εις Αθήνας.

Την Βασίλισσαν Φρειδερίκην
πηγήσαν ενθάς την γέφυ-
ραν Μπουραζάνη, κατά την ε-
στροφήν της εκ Κονίτιος
ε Ιωάννινα. Η Βασίλισσα
επιβησε του αυτοκινήτου της
Οι δημοσιογράφοι τη συνήτη-
σαν στο Μπουραζάνι. Τα δυο
σκηνήτα εστάθησαν δίπλα-δίπλα.
Ιρως κατέβηκε ο Μητροπολίτης
Ιουρτάσ Ευλόγιος συγκινημέ-
ος.

— Σας απέκαλεσα, της είπε,
Μεγαλειότατη, νέα Μπουμπουλίνα.
— Η Βασίλισσα ξασιάστηκε.
— Εγώ, Μπουμπουλίνα;
Και απέφυγε με σεμνότητα να
δεχθώ τον τίτλο.
— Μεγαλειότατη, είμαστε Έλ-
ληνες και ξένοι δημοσιογράφοι...
Χωρίς άλλη λέξη, άνοιξε την
πόρτα και πήδησε έξω. Οι ξένοι
— ά εχασαν. Τούς συνήρασε άμ-
εως η προσωπικότης της. Ο γρά-
σειον άναλαβε να συστήση τους άλ-
λους. Για τόν καθένα είχε ένα χα-
μύγελο και μια θερμή χειραφία.
— Η εντύπωσίς σας, Μεγαλει-
ότατη;
Τό βλέμμα της πλανιέται όγρό-
σπην Κόνιτσα, στο Πάμπικο, στην
Γκαηήνα. Τά χείλη ψιθυρίζου
όργα μωμον μία λέξι: **Εθνος Ηλικον**

— Εποποιήσ'ι...
1948

και εχαίρεισε δια χειραφιασ
τους ξένους ανταποκριτάσ.
Ο μητροπολίτης Κορυθασ
κ. Ευλόγιος εχαίρεισε τη
Βασίλισσαν, την όποιαν άπε-
κάλεσε Μπουμπουλίνα.
Βασίλισσα άπήνησεν, ότι,
πάντες πραττου το καθήκον
των.

Ερωτηθείσα περι του
Στρατού, η Βασίλισσα έξε-
φασε τόν ένθουσιασμόν και
την υπερφάνειάν της, δια
τόν άνώτερον πάσης περιγρα-
φής ηρωισμόν του Στρατού.
Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

Η προμεσοι εναν. Εζηθησε η εφορογραφηθησεν. Κατ' αιν εν
ησμεν ασταραχτας αβηνη Ν. Μπουραζανην. Δει αυ
την τερμεν να ανερχη εις κενιτσαν σφραγριασ ησ ριφο
σι δε υαουρχοι, ενω ησαν ετοιμοι ιερσ ασυχηρησεν
η, διαταμη εζ' αδηνυω να ασυραυδησεν το παραδευρη
ικιητος - διο η το αυλουινητην, οσφρδιδειδιτε δια τιν ηρε-

ησσαν η ηματα ιερσ τοις τφ αυρσιασ η μισρημοιασ,
λησ επειγομειου να εδανερθου εις αδυνασ ημεις δε μια
την τερμεταιαν συρημη να ανερχομην εις τιν ενω
Η οδς ημμεται υαο τιν ανταρτων, διου ενω η
χειν αυλη, κατεχοντες δεμια μαν το λαχοριον, αριστηρα δε

Κατωδινόρην τὰ ἱερουργοὺς ῥήματα ἐν σὺν κείῳ πρὸς Α' Ἰ.
ἱερουργοὺς τὸ ἱερόν Μιζάνι, ὅπου ὁ εἰς στρατός ὑπὸ τὴν αὐτ.
ἰπτικὴν στρατηγίαν τοῦ Κουσταντινοῦ, ἔφραξε τὴν τοῦρικήν
ἀντίστασιν τοῦ 1877. εἶτα τὸ Σηρόβου, ὅπου ἱερουργοὶ
τὴν ἄρταν, τὰ ζουμέρια πρὸς Β' ἢ πρὸς τὸ Περιστέρι ἢ
τὸ Μιτσικί, ἀπὸρ ἐπιπροσδοῦν τοῦ Κίνδου. Προσχωδύντας ἱε-
ροσδοῦν τὴν ἰσραήλ ἡμεῖς ὑποδέξαντο ἡμᾶς αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως
ἢ κατωδινόρην ἐπὶ μεγαλοσφραγίδος ἐνωδοκίον "Ἐκροσφίς".
Μετ' ὀλίγον ἐξήλθομεν εἰς ὑποῦπαιήθον τῆς βασιίσκου φριδρική
παρὰ τὸν ἀγ. Ἰωάννην ^(Βουίχα) φραγμίδος ἢ σφηνή ἐδωκε τὴν κείρα εἰς
ἰσραήλ τοῦ ἰσοσημοῦς, ἠρώτησε διὰ τοὺς ἥρωας τῆς Κονίτου
ἢ διὰ τὴν θαυδοῦσιν, ἢ τὰ στεγαζόμενα ἐπὶ σκαδία, ἐστ
διεωδῆσαν. ἔγραψαμεν εἰς τὸ ἰσραήλ Ἐσκατῶρον "ἔλθε
τὸ ἰσραήλ μὴδ' ἔωθε ὑποδοσθητέκου Χρυσοσιόμου ἢ τοῦ ἐ-
ροῦρῆκος ἀπὸ τοῦ Ἰημέου παρετήθομεν τὰ τεῖχη τοῦ φρουρίου, ἀπὸρ
ἰεῖμα μίχρη τοῦ 1611 τὸ ἀρχαῖον ἀσπ. Τότε ἔνεμα τῆς ἐσκαδίας
οἰκῆ τοῦ Τρέικου Λουποῦ, τοῦ χριστιανοῦ, ὁ ἀπὸρ ἔσκαδης μετῴ-
μισθον ἔξω τοῦ φρουρίου. Θαυρίασε τὴν ἔκτασιν, τὸ ὕψος ἢ τὸ πλά-
κος τῶν τευχῶν. Ταῦτα οὐ μόνον ἔφραξε περιβάλλοντο ὑπὸ τὰ
φρου ἢ ἐσωτερικῶς. ἵσπε εἶναι διηροτεχία ἢ ὁ ὀρύσσην τὸ ἔ-
ξω τῆχος παρῆμυξέτο ὕψος ὕδατος. Τὸ ἰσραήλ ἰδεντιοῦμεν
παρὰ τὸν σβ. Ἰωάννην ἢ Σπυρίδωνε ἢ ἀ' ὕπνον παρῆμυξέμεν
εἰς τὴν μεγαλοσφραγίδος ^{ἀλλὰ πηλατωμένην} σίμλαν τοῦ φραγ. ἰαφροῦ Κόρνηα παρὰ
τῆ φραγμίδος οἰκοσφραγία Χρ. Διάουλα, οὗ ἢ ἐξηγεσιάνη ἢ ἐδω-
θὶς οὗτος παρῆμυξέμεν ἡμῶν τὰ πρὸς ἀνάστασιν. ἰσραή-
δα κατωδινόρην ἢ ὁ λαμπρὸς ἢ ἐξαιρῆτος νῆος ἢ Βασ. Ρουσόπου
εἰς ἀρχοῦς γενικὸς διευθυντῆς τοῦ Γεν. διοικήσεως Ἡσπέρου, ὅ-
τις ἔχει ἀιχμαλωτίου διὰ τῆς κατωδοσφραγίας τοῦ ὅλου τοῦ ἰσ-
ραήλ. Εἶναι Δωτέρα ἢ ἡ ἡμέρα αὐτῆ κατωδοσφραγία εἰς ἐπισκοπῆν τῆς
ἰσραήλ φραγμίδος τῆς Κονίτου. ὁ ἀνεῖραστος γεν. γραμματεὺς ἢ
ἰσραήλ "ἔφραξε τὴν φραγμίδα κατὰ τὸν κατῶν," αἰὸς δ' ἐμεδιάζε μὴ τὴν φραγμίδα.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημη-
τριάδος κ. Ἰωακείμ, τοῦ φέροντος τόν τίτλον "Μεταξύ κατα-
κτητῶν καί ἀνταρτῶν" (Ἀθήναι 1950)

.....
.....

Ἀπόπειρα ἀπαγωγῆς μου.

Ἀλλά παρόμοιαι περιποιήσεις ἐπεφυλάσσοντο καί διά τόν ἴδιον τόν
Μητροπολίτην. Οὕτως περί τά μέσα Ἰουλίου 1943 μέ ἐπεσκέφθη ὁ Δικηγόρος
Δ. Παπαναστασίου (Γκάντης) μετά τινος ἄλλου, ὄν μοί συνέστησεν ὡς κ. Βάσον.
Οὗτος μοί ἐνεχείρησε σημεῖωμα τοῦ καθηγητοῦ τῶν ἀνταρτῶν Θεσσαλίας κ.
Καραγεώργη, δι' οὗ παρεκαλούμην νά δεχθῶ νά συναντηθῶ κάπου μετ' αὐτοῦ. Κα-
τόπιν δέ ἐπανελημμένων συσκέψεων μετά τοῦ κ. Βάσου ὠρίσαμεν νά γίνῃ ἡ
συνάντησις τήν 2 Αὐγούστου ἐν Βελεστίνῳ. Καί διά νά μή παράσχω ὑπόνοιάν
τινα εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, ἐδηροσίευσά διὰ τοῦ "Τύπου τοῦ Βόλου" ὅτι τήν Κυ-
ριακὴν 1ην Αὐγούστου θά θμιλήσω εἰς τόν Ναόν τοῦ Βελεστίνου, ὅπως καί
ἔπραξα.

Τήν 11ην π.μ. τῆς 2ας Αὐγούστου ἦλθον εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Ἀθ.
Καπῆ ὁ Βάσος μετά τοῦ ἐκ Βελεστίνου Παπαδάμ, σημαίνοντος συνεργάτου τῶν
ἀνταρτῶν δι' ὅλην τήν περιφέρειαν ἐκείνην, καί μοί ἐδήλωσαν ὅτι εἰς τὰς
2 ἢ 3 μ.μ. θά ἔλθῃ αὐτοκίνητον διά νά μεταβῶ εἰς ἓν χωρίον πλησίον τοῦ
Βελεστίνου, ἔνθα θά εὐρίσκειται ὁ Καραγεώργης. Παρατήρησα ὅτι ἡ συνεννόησις
μας ἦτο διά νά συναντηθῶμεν ἐν Βελεστίνῳ. Μοί ἀπήντησαν ὅτι ὑπάρχει κίνδι-
νος νά συλληφθῇ ἐδῶ, ἄλλως τό χωρίον πού θά ἀναμένῃ εἶναι ἐδῶ πλησίον. Ὅ-
τε τοὺς εἶπον ἀντί αὐτοκινήτου μέ τό ὁποῖον θέλετε νά μεταβῶ εἰς τό χω-
ρίο, ἤμπορῶ νά μεταβῶ καί μέ ὅ,τι ζῶον εὐρεθῇ καί πεζός ἀκόμη. Ἀπήντησαν
ὅτι ἡμεῖς σᾶς θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρῶτων συνεργατῶν μας καί μᾶς ἐπιβάλλεται
νά φέρωμεν αὐτοκίνητον, διά νά μή κουρασθῆτε. Βλέπων τήν ἐπιμονήν μου δι'
αὐτοκίνητον, ἠρώτησα μειδιῶν, "παιδιά, τί χρειάζεται τό αὐτοκίνητον μήπως
πρόκειται περί ἀπαγωγῆς τινος"; Τότε ἐγερόντες, ἀμφότεροι ἐκ τῶν καθισμά-

των των μοί είπον, "Σεβασμιώτατε, μᾶς θίγεται. Πῶς ἐσκέφθητε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα: Ἡμεῖς σᾶς θεωροῦμεν τόν πρῶτον μεταξύ μας". Τότε ἐγώ είπον πάλιν μειδιῶν. "Αἱ παιδιά, δέν ἤμπορῶ νά λέγω καί κανέν ἄστειον";

Τήν 2 ἢ 3 μ.μ. ἦλθε τό αὐτοκίνητον. Ἐντός αὐτοῦ ἦσαν δύο νέοι ὡς σωφέρ καί ὁ Πρωτοσύγκελλος Θεσσαλιώτιδος Ἀρχιμ. Λουκιανός Δεπούντε, σταλείς ὑπό τῶν ἀνταρτῶν διά νά μέ συνοδεύση τιμητικῶς, ὡς μοί είπεν, μέχρι Καρδίτσης. Ἀμέσως ἀπήντησα, " Ἡ συνεννόησίς μας εἶναι γιά ἐδῶ καί ἐπ' οὐδενί λόγῳ δέχομαι νά ἐξέλθω τῶν ὁρίων τῆς Μητροπόλεως μου". " Ὁ παπᾶς ἄστειεύεται, Σεβασμιώτατε", μοί είπεν ἀμέσως ὁ σωφέρ "ἐμπᾶτε μέσα παρακαλῶ νά πᾶμε στό χωριό πού μᾶς περιμένουν γιά τήν συνάντησι". Μιστεύσας ὅτι ἐπρόκειτο περί εὐφυολογήματος τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, εἰσήλθον εἰς τό αὐτοκίνητον ὕπερ διηυθύνθη πρὸς Ἀνατολάς. Ἐνόμισα τότε ὅτι ὁ Καραγιώργης θά εὕρισκετο εἰς ἕν ἐκ τῶν δύο μικρῶν χωρίων Ἄγιος Γεδεών ἢ Χλόη. Ὁ πρωτοσύγκελλος μοί είπε πάλιν ὅτι "ἂν ἐπήγαινα στήν Καρδίτσα (ἀνταρτοκρατουμένην τότε) θά ἐχάλαγε ὁ Κόσμος τήν Κυριακήν μέ τήν ἐμφάνισίν μου ἐκεῖ". "Οὔτε ὡς ἄστειον δέν δέχομαι νά συζητήσω τοιαύτην πρότασιν" τοῦ είπον. Ἐν τῷ μεταξύ διήλθομεν κάτωθι τοῦ πρώτου χωρίου καί διηυθυνόμεθα πρὸς τήν Χλόην. Μετ' ὀλίγον ἀντελήφθην ὅτι ἐπεράσαμεν καί τό ἐγγύτερον πρὸς τό χωρίον τοῦτο σημεῖον καί ἐτρέχαμεν ἀρκετά ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Μητροπόλεός μου. Τότε ἐζήτησα νά σταματήσῃ τό αὐτοκίνητον διά νά μάθω ποῦ τέλος πάντων πηγαίνομεν. Ὁ σωφέρ ἐφάνη ὑπακούων, ἀλλ' ὁ Πρωτοσύγκελλος τοῦ είπε. "Προχώρει, προχώρει!". Τότε ἠννόησα πλέον ὅτι πρόκειται περί σκηνοθετημένης ἀπαγωγῆς μου, διεμαρτυρήθην καί ἠπείλησα ὅτι θά τοὺς κτυπήσω μέ τήν ὀμπρέλλαν μου, ἂν δέν σταματήσουν καί οἱ τρεῖς αὐτοῖ νέοι ἄς μέ φονεύσουν. Καί στραφεῖς πρὸς τόν Πρωτοσύγκελλον ἐν ὀργῇ τοῦ είπον. "Δέν ἐντράπης σύ ὁ κληρικός νά ἀπαγάγῃς ἕνα γέροντα Μητροπολίτην κατά τοιοῦτον τρόπον"; Τότε ὁ σωφέρ μοῦ είπεν "ἂν δέν πᾶμε μαζύ τώρα εἰς τήν Καρδίτσαν, ἐμᾶς θά μᾶς φονεύσουν ἐκεῖ". Τοῦ ἀπήντησα. "Μοῦ εἶναι ἀδιάφορον, οὔτε ἔκαμα

καρμίαν συμφωνίαν μαζύ σας". Καί οί δύο τότε σωφέρ προσεπάθησαν νά ισχυρισθοῦν ὅτι εἶναι πατριῶται καί τώρα χάριν πατριωτικῶν σκοπῶν ἐργάζονται. Ἄλλ' ἐνῶ παρετείνεται ἡ συζήτησις, εἰς κάποιο δύσκολον σημεῖον τοῦ δρόμου ἔσπασεν ὁ ἀεροθάλαμος ἐνός τροχοῦ τοῦ αὐτοκινήτου καί οἱ τρεῖς κατελθόντες ἤρχισαν τήν ἐπιδιόρθωσιν. Τότε ἐγώ συνελθὼν ἐκ τῆς ταραχῆς, ἀφήσας εἰς τό αὐτοκίνητον τά ράσο μου καί ἓνα ἄλλο μικρό δέμα, ἐξῆλθον καί ἐβάδισα ὀλίγα μέτρα ὀπίσω καί συνάντησας ῥεῦμα ξηρόν μέ δένδρα τινα, εἰς τὰς ὄχθας του, εἰσῆλθον εἰς αὐτήν καί ἐπροχώρησα ἐπί τέταρτον τῆς ὥρας. Τότε συνελθὼν περισσότερον ἀπεφάσισα νά προχωρήσω ἐντός τοῦ ἰδίου ρεύματος μέ κατεύθυνσιν πρὸς ἓν ποιμνιοστάσιον, τό ὁποῖον διέκρινα ἀπωτέρω πρὸς τήν ὑπώρειαν. Κατά τήν πρὸς τό σημεῖον ἐκεῖνο πορείαν μου, διέκρινα πατήματα λύκων ἐπί τῆς ἄμμου τοῦ ρεύματος. Ταῦτα (θεωρήσας ὡς ἄλλο ἐπικίνδυνον σημεῖον ἀπεφάσισα νά ἐξέλθω πλέον τοῦ ρεύματος, ὁφοῦ θά εἶχον βαδίσει ἐν αὐτῷ πλέον τῶν 3/4 τῆς ὥρας. Καί ἰδὼν μικράν καί ἀνωφερῆ γιδόστρατον ἐν τῷ μέσῳ τῶν θάμνων τῆς κλιτύος, ἔκαμα τόν σταυρόν μου καί ἤρχισα ἀναρριχώμενος σκυρμένος καί μέ τό καλυμαῦχι στό χέρι διά νά μή φαίνωμαι ἀπό τοὺς τυχόν παρακολουθήσαντάς με ἀπαγωγεῖς μου, ἕως οὔ ἔφθασα ἐπί τῆς κορυφῆς ὑψώματός τινος, ἔνθα ὑπῆρχον καί ἀρκετοί λίθοι πρὸς ἄμυνάν μου. Ἐκεῖθεν κατοπτεύσας πρὸς τό μέρος ἔνθα ἀφῆκα τό αὐτοκίνητον καί μή ἰδὼν κανένα διώκοντά με, προσηυχήθην καί ἠσύχασα ἐπί 10λεπτον τῆς ὥρας.

Μετά ταῦτα προσανατολισθεῖς περί τῆς θέσεως εἰς ἣν εὕρισκόμην ἐκ τῶν μακρόθεν φαινομένων δένδρων τοῦ Βελεστίνου, ἤρχισα διά μέσου χέρσων ἐκτάσεων καί ἀκανθῶν διευθυνόμενος πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐλπίζων ὅτι πρὶν μέ καταλάβῃ ἡ νύξ θά φθάσω εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο μικρῶν χωρίων.

Ἦτο καύσων καί ἡ ταχυπαλμία ἐκ τῆς στενοχωρίας μου καί τῆς ὁδοιπορίας εἶχεν ἀρκούντως αὐξηθῆ. Ἐκαθήμην ὀλίγον ἀνά πᾶν τέταρτον, ἀλλ' ἔπρεπε τό ἔσπέρας νά φθάσω εἰς ἓνα χωριό πρὸς ἀσφάλειαν καί ἠσυχίαν

μου. 'Επί τέλους διέκρινα πατήματα προβάτων και μετ'όλιγον και μεγαλυτέρων ζώων και ακολουθῶν τό μονοπάτι ἐκεῖνο ἀντίκρυσσα μέ τήν δύσιν τοῦ ἡλίου τήν Χλόην και λαβῶν λίθους εἰς τά θυλάκιά μου δι' ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κυνῶν, εἰσηρχόμην εἰς τό χωρίον. 'Εκεῖ συναντήσας κυρίαν τινα τήν παρεκάλεσα νά μέ ὀδηγήσῃ εἰς κανένα σπίτι διά νά ξενυχτίσω. Σημειωτέον ὅτι τά σπίτια ὅλα εἶχον καῖ ὑπό τῶν 'Ιταλῶν και τά μικρά παράσπιτα εἶχον μεταβληθῆ εἰς κατοικίας. 'Η κυρία μέ χριστιανικήν καλωσύνην μοί ἀπήντησεν. "Μάλιστα, παπᾶ μου, νά πάμε στόν 'Επίτροπο". 'Εκεῖ εὐρέθησαν και ἄλλοι χωριανοί και ἐρωτηθεῖς ποῖος εἶμαι ἀπήντησα. "Μή ρωτᾶτε, εἶμαι ἕνας παπᾶς πού περιεπλανήθην ἐδῶ εἰς τά μέρη σας ἐκουράσθην πολύ και σᾶς παρακαλῶ νά μείνω κάπου ἀπόψε και αὔριον πρωί θά φύγω".

'Εν τῷ μεταξύ συνεκετρώθη γύρω μου ὀλόκληρο τό χωριό διά νά μάθῃ ποῖος εἶμαι, πῶς εὐρέθην εἰς τό χωρίον των κ. Μπ., ὁπότε κατέφθασε και κάποις και πλησιάσας μοί εἶπε, "Καλῶς ἦλθες εἰς τό χωριό μας, Σεβασμιώτατε" και ἤσπασθη τό χέρι μου, ὁπότε οἱ χωρικοί ἐκκληκτοὶ ἐζήτησαν ἐπιμόνως πληροφορίας πῶς ἔξαφνα ὀνος και πεζός εὐρέθην εἰς Χλόην.

Πρός διασκέδασιν τῆς περιεργείας των τοὺς ἐκάλεσα νά ὑπάγωμεν εἰς 'Εκκλησίαν διά νά τοὺς ὀμιλήσω. 'Εκεῖ, χωρίς νά ἀναφέρω τίποτε περί τῶν συμβάντων εἰς ἐμέ, ἀπηύθυνα χριστιανικᾶς συμβουλᾶς, ἵνα ἀλληλοβοηθῶνται και ζῶσιν ἐν ἀγάπῃ και νά προσεύχωνται πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς πατρίδος μας ἐξ ὅλων τῶν δεινῶν. Τήν ἐσπέραν ἐφιλοξενήθην εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἐπιτρόπου Κοντομήτρου και κατά τό δεῖπνον προκληθεῖς ἀπό τοὺς δύο υἱούς του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύνδεσμοι τῶν ἀνταρτῶν, ἀνεκοίνωσα τά συμβάντα και ἐξέφρασαν τήν λύπην των δι' αὐτά. Τήν νύκτα ἦλθον οἱ Βᾶσος και Παπαδάμ νά μέ συναντήσουν, ἀλλ' οἱ οἰκοδεσπότες δέν ἐπέτρεψαν νά ἐνοχληθῶ. 'Επανελθόντες τήν πρωίαν μοί ἔφεραν τό ράσον και τό δεματάκι και προσεπάθησαν νά δικαιολογήσουν τά γενόμενα ὡς ἐκ παρεξη-

γήσεως προελθόντα καί μέ παρεκάλεσαν νά μή εἶπω τίποτε περί αὐτῶν. Καί ἐγώ, τήν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος, συνεφώνησα καί μετά τινος ὥρας μέ τόν ἵππον τοῦ Κοντορῆτρου ἔφθασα εἰς Βελεστῖνον καί ἐκεῖθεν εἰς Βόλον σιδηροδρομικῶς.

Οἱ ἐν Βόλῳ καί Βελεστήνῳ σκηνοθετήσαντες τήν ἀπαγωγήν μου ἦσαν ὁ μέν "Βάσος", ὁ μουζενίδης, "Γραμματέας" τοῦ Κ.Κ. ἐν Βόλῳ, ἀπόφοιτος τοῦ Παλαμηδίου καί τελευταίως ὁ ἦρως τῆς σκηνοθεσίας τοῦ φόνου τοῦ Ἀμερικανοῦ Δημοσιογράφου Γ. Πόλκ ἔξωθεν τῆς Θεσσαλονίκης καί ἐκτελεσθεῖς ὑπό τῶν κομμουνιστῶν, ὁ δέ Παπαδάμ ἐνεργόν κομμουνιστικόν στέλεχος ἐκ Βελεστίνου ὁ γνωστός ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὡς καπετάν Φεραῖος, ὁ δέ Λουκιανός Δεπούντε εἶχεν προαχθῆ εἰς τόν ἐπίζηλον βαθμόν τοῦ Λοχαγοῦ τοῦ ΕΛΑΣ διά τήν ἀφοσίωσίν του εἰς τό ΕΑΜ εἰς Καρδίτσαν.

Διά τῆς ἀπαγωγῆς μου νομίζω ὅτι θά ἐπεδιώκετο νά μέ πείσουν 1) νά μείνω εἰς τήν Πίνδον ἵνα ἐκμεταλλευθῶσιν ὑπέρ τοῦ "ἀγῶνός" των τήν πανθέσσαλικήν τότε ἐκτίμησίν μου, ὡς μείναντος πλησίον τοῦ ποιμνίου μου καθ' ὅλην τήν περιπέτειαν τῆς Πατρίδος, 2) ὅπως μετά τοῦ Κοζάνης Ἰωακείμ καί τοῦ Ἰλλείας Ἀντωνίου ἀποτελέσωμεν Ἱεράν Σύνοδον τῶν βουνῶν, 3) νά καθαιρέσωμεν πιθανῶς τόν Σεβ. Ἰεζεκιήλ καί νά χειροτονήσωμεν ὡς διάδοχόν του τόν Λοχαγόν Δεπούντε Λουκιανόν καί τέλος ἐάν διεφώνουν εἰς ταῦτα, νά μέ κρατήσουν αἰχμάλωτον πρὸς καιρόν, διά νά μή δύναμαι πλέον νά ἐπανέλθω εἰς Βόλον. Εὐτυχῶς χεῖρ Κυρίου ἐρρύσατό με ἐξ ὅλων τῶν δεινῶν τούτων.

Ἐπιστρέψας εἰς Βόλον οὐδέν οὐδαμοῦ ἀνέφερον περί τῆς ἀπαγωγῆς μου. Τοῦτο μοί ἐπέτρεψεν ὅπως μετά δύο ἀκριβῶς μῆνας μεταβῶ εἰς Κερασιάν χάριν τῶν 250 φυλακισμένων ὑπό τοῦ Πίκερτ ὑπαλλήλων τοῦ Νομοῦ καί νά συνομιλήσω μετά τοῦ Καραγεώργη ὡς νά μή εἶχε συμβῆ τίποτε. Ἡ ἄνευ ἐπιφυλάξεων ἀνακοίνωσις τῆς ἀπαγωγῆς μου ἐγένετο κατά τά μέσα τοῦ 1945 καί δι' ἐπισήμου ἐκθέσεώς μου ἐγένετο κατά τά μέσα τοῦ

1945 καί δι' ἐπισήμου ἐκθέσεώς μου πρὸς τήν Ἱ.Σύνοδον, δι' ἧς καί ἐματαιώθη ἡ χειροτονία τοῦ λοχαγοῦ Δεπούντε Λουκιανοῦ, ὡς βοηθοῦ ἐπισκόπου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὅπως παραδόξως πως εἶχε ἀποφασισθῆ.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπον μέ τοιαύτας παρεκκλίσεις ἀθορύβως καί μέ ὑπομονήν καί χριστιανοί καί ἱερεῖς καί Μητροπολίτης διήλθομεν τάς πονηράς ἐκεῖνας ἡμέρας καί τῆς Ἐαροκρατίας, τήν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενοι καί "ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν", ἕως ὅτου ηὐδόκησεν ὁ Κύριος καί ἐφάνη ἡ πρώτη ἀκτίς τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν ἐκ τῆς ἀνακωχῆς τῶν Ἱταλῶν τήν 9ην Σεπτεμβρίου 1943 καί τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ τήν 4ην μ.μ. τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1944.

.....

Ἀκριβές ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1955.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΑΓΧΙΜ. ΧΙΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

